

[K. B. Andersen.]

ningsministeren er enig med mig i, at det må være rigtigt, at der kommer en sådan samlet plan for arealanvendelsen, og at undervisningsministeren vil give tilsagn om ikke at acceptere, at forsvarsministeren til den højstbydende sælger arealer, som undervisningsministeren kan få brug for til universiteter eller til andre uddannelsesformål.

Det ændringsforslag fra undervisningsministeren, som navnlig vil gøre det muligt for os at komme let gennem denne anden behandling, giver udtryk for, at ministeren i næste folketingsår vil fremsætte lovforslag om den geografiske placering af nye centre for højere uddannelse landet over — altså netop det, som flere af os efterlyste ved første behandling.

Jeg skal her indskrænke mig til at takke ministeren for, at han har imødekommet de ønsker, som jeg og andre fremsatte, sådan at vi nu får mulighed for til næste år at nå til en virkelig helhedsløsning af vore universitetsproblemer. Der er ingen, der kan være uenig i, at det mest presserende er at få udbygget de bestående universiteter, og at det bliver det, vi må samle os om i de kommende år. Men det er også rigtigt, når man ikke alene her i tinget, men også rundt omkring i landet har reageret mod, at planerne for nye centre var taget ud af det oprindelige lovforslag, fordi dette ville gøre det umuligt i tide at sikre sig arealer og i øvrigt planlægge lokalt. Derfor er jeg glad for, at ministeren har imødegået denne kritik med det nu fremsatte ændringsforslag.

Jeg kan altså på mit partis vegne give tilsagn om, at vi med stor glæde stemmer for ændringsforslaget og med megen interesse ser frem til det lovforslag, vi kan vente næste folketingsår, og som altså dels skal omhandle den videre udbygning af Københavns universitet, dels planerne for den fremtidige universitetsudbygning i Odense.

Jørgen Jensen: Ved første behandling af dette lovforslag udtalte jeg, at det nok ville fremkalde skuffelse hos visse kredse i nogle områder af landet, at lovforslaget udelukkende tog sigte på udbygningen af — og vi er alle enige om den stærkt påkrævede udbygning — af de eksisterende 3 universiteter. Men denne sorg er nu til glæde vendt.

Jeg er ganske ligesom hr. K. B. Andersen meget tilfreds med, at undervisningsministeren har imødekommet et enigt udvalgs ønske om, at der til næste folketingsår vil blive fremsat lovforslag om den geografiske placering af nye centre for højere uddannelse. Herved åbnes døren inden for en overskuelig tid for den langsigtede planlægning, som er nødvendig, for at vi kan handle rationelt og økonomisk på dette store, stærkt ekspanderende område, hvor der nok under alle omstændigheder skal investeres meget store beløb, og hvor også vigtige lokale, for ikke at sige regionale, interesser er involveret.

Jeg takker undervisningsministeren for ændringsforslaget, som har det konservative folkepartis fulde tilslutning.

Per Møller: Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, kan venstre give tilslutning til lovforslaget i den skikkelse, det vil få efter ændringsforslagets vedtagelse. Ud fra flere betragtninger må det anses for nyttigt, at der på et tidligt tidspunkt, altså i det kommende folketingsår, træffes beslutning om den geografiske placering af de påtænkte nye centre for højere uddannelse. Det kan bl. a. lette en del lokale planlægningsopgaver, som kan få stor værdi for den rigtige udformning af de nye universiteter.

Der er næppe nogen, der gør sig illusioner om, at det bliver helt nemt at træffe valget mellem f. eks. Haderslev og Esbjerg-Ribe. Lokalpatriotiske og andre følelsesbetonede overvejelser vil nødvendigvis få en fremskudt plads i debatten, og det er kun naturligt og rigtigt. På den anden side må der også være plads for en kold og lidenskabsløs bedømmelse, og jeg vil allerede nu bede ministeren om at sikre, at lovforslaget om placeringen bliver ledsaget af det bedst tænkelige materiale til en saglig vurdering af alle fordele og ulemper ved de forskellige geografiske muligheder, der kan komme på tale.

Selv om der som nævnt kan påpeges fordele ved den fremskyndede stillingtagen til spørgsmålet om den geografiske placering af de nye centre, er der vel også visse betæneligheder. Man kan således næppe se helt bort fra, at man i de byer, der nu vælges som hjemsted for de nye universiteter, vil blive grebet af en vis utålmodighed ved udsigten til, at man først kommer i gang om adskillige år, og måske vil utålmodig-